

Folk Wisdom and Life Philosophy in the Songs of Pambatti Siddhar

S. Venugopal ^{a, *}

^a Department of Tamil, Dr.R.A.N.M Arts and Science College, Rangampalayam, Erode-638009, India

*Corresponding author Email: venutamilphd20@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2637>

Received: 26-06-2026; Revised: 14-08-2026; Accepted: 26-08-2026; Published: 30-08-2026

Abstract: The songs of Pambatti Siddhar are characterized by a close integration of Siddhar philosophical thought with the experiential knowledge of ordinary people. Folk proverbs, everyday experiences, observations of nature, and references to living beings constitute significant elements through which complex philosophical ideas are communicated in an accessible manner. Rather than presenting philosophical concepts exclusively through abstract theoretical formulations, Pambatti Siddhar draws extensively upon familiar experiences and cultural expressions from everyday life to convey deeper reflections on human existence. This study examines the folk life perspectives and experiential knowledge embedded in the songs of Pambatti Siddhar, with particular attention to the use of folk proverbs, natural imagery, and everyday observations as vehicles of philosophical expression. Expressions such as "Even after washing a stinking fish many times" reflect proverbial wisdom concerning human nature, while images such as oil within sesame and the water bubble convey philosophical ideas relating to inner realization, impermanence, and the transient nature of worldly existence. These folk-derived images enable complex concepts such as impermanence, detachment, self-realization, and human nature to be communicated through familiar and easily comprehensible forms. The study argues that the incorporation of folk knowledge does not merely enhance the literary accessibility of Pambatti Siddhar's songs but establishes a meaningful relationship between popular experience and Siddhar philosophy. The songs transform ordinary observations and culturally familiar expressions into vehicles for philosophical reflection, thereby bridging the gap between everyday life and spiritual knowledge. Thus, Pambatti Siddhar's poetry may be understood as a distinctive literary tradition in which the experiential wisdom of folk communities and the philosophical insights of the Siddhar tradition converge to articulate profound ideas in an accessible and culturally rooted form.

Keywords: Pambatti Siddhar, Siddhar Philosophy, Folk Life, Folk Rituals, Pambatti Siddhar songs, Wisdom

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களில் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

ச. வேணுகோபால் ^{அ *}

^அ தமிழ்த்துறை, டாக்டர் ஆர்.ஏ.என்.எம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ரங்கம்பாளையம், ஈரோடு - 638009, இந்தியா

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியத்தில் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களும் சிந்தனைகளும் பல்வேறு வடிவங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பழமொழிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. நீண்டகால வாழ்க்கை அனுபவத்தின் அடிப்படையில் உருவாகும் பழமொழிகள், ஒரு சமூகத்தின் அறிவையும் வாழ்வியல் உண்மைகளையும் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. குறைந்த சொற்களில் நிறைந்த பொருளைத் தருவது அவற்றின் தனிச்சிறப்பாகும். இதனையே தொல்காப்பியர்,

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும்

மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றும்

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்

ஏது நுதலிய முதுமொழி”

என்று குறிப்பிடுகிறார். (Ilampuranar, 2001)

இந்த இலக்கணக் கருத்துக்கு ஏற்ப, பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களிலும் எளிமையான சொற்களின் வழியாக ஆழமான கருத்துகள் வெளிப்படுகின்றன. குறிப்பாக, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் காணப்படும் பொருட்கள், இயற்கைக் காட்சிகள், விலங்குகள், உணவுப் பொருட்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சித்தர் தம் கருத்துகளை விளக்குகிறார். இதனால் அவருடைய பாடல்களில் நாட்டுப்புறப் பழமொழிகளின் தாக்கமும் நாட்டுப்புற வாழ்வியல் சிந்தனையின் தாக்கமும் காணப்படுகின்றன.

நாட்டுப்புறப் பழமொழி - பொருளும் தன்மையும்

பழமொழி என்பது ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு அனுபவத்திலிருந்து உருவாகும் அறிவுச் செல்வமாகும். தலைமுறை தலைமுறையாக வாய்மொழியாகப் பரவி வரும் பழமொழிகள், மக்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய அவர்களின் பார்வையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை பெரும்பாலும் எளிய சொற்களால் அமைந்திருக்கும். ஆனால் அவற்றின் பொருள் விரிவானதாக இருக்கும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கைச் சூழலை எடுத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து பொதுவான உண்மையை உருவாக்குவதே பழமொழியின் முக்கியமான தன்மையாகும். இதே முறையைப் பாம்பாட்டிச் சித்தரும் தம் பாடல்களில் கையாள்கிறார். அவர் தத்துவக் கருத்துகளை நேரடியாகக் கூறாமல், மக்கள் நன்கு அறிந்த பொருட்களையும் நிகழ்வுகளையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு விளக்குகிறார்.

இதனால் பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நாட்டுப்புற வாழ்வியலைப் புரிந்துகொள்வதும் அவசியமாகிறது. அவருடைய பாடல்களில் உள்ள எளிமை, அவருடைய கருத்துகளின் ஆழத்தைக் குறைக்கவில்லை. மாறாக, ஆழமான தத்துவக் கருத்துகளைப் பொதுமக்களும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் மாற்றுகிறது.

நாறுமீன் உவமையும் பழமொழித் தாக்கமும்

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களில் நாட்டுப்புறப் பழமொழித் தாக்கத்தைத் தெளிவாகக் காட்டும் பகுதி:

“நாறுமீனைப் பலதரம் நல்ல தண்ணீரால்

நாளுங் கழுவினும் அதன் நாற்றம் போமோ?” (Murugesan, 2001)

மீனை எத்தனை முறை கழுவினாலும் அதன் இயல்பான நாற்றம் முழுமையாக நீங்காது என்பது மக்களின் அன்றாட அனுபவம். இதனையே அடிப்படையாகக் கொண்டு சித்தர் மனிதனின் இயல்பை விளக்குகிறார். வெளிப்புறமாக எத்தனை மாற்றங்களைச் செய்தாலும் உள்ளார்ந்த இயல்பு மாறாமல் இருக்கலாம் என்பதே இவ்வரிகளின் கருத்தாகும்.

இதனுடன் தற்கால மக்கள் வழக்கில் காணப்படும் “கழுவிக் கழுவி ஊற்றினாலும் கவிச்சு நாற்றம் போகாது” என்ற பழமொழியை ஒப்பிடலாம். இரண்டிலும் ஒரே வாழ்க்கை அனுபவம் அடிப்படையாக உள்ளது. இதனால் பாம்பாட்டிச் சித்தரின் பாடல் மக்கள் வழக்கில் இருந்த அனுபவ அறிவோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது, சித்தர் பழமொழியை அப்படியே பயன்படுத்தவில்லை என்பதாகும். மக்கள் அனுபவத்தில் இருந்த ஒரு கருத்தைத் தம் தத்துவக் கருத்தை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்துகிறார். இதனால் நாட்டுப்புற அனுபவம் சித்தர் பாடலில் புதிய பொருளைப் பெறுகிறது.

அனுபவ அறிவின் முக்கியத்துவம்

பாம்பாட்டிச் சித்தர்,

“ஏட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்கிங் கெய்திடாதுபோல்

எண்திசை திரிந்துங் கதிஎய்தல் இலையே” என்று கூறுகிறார் (Murugesan, 2001).

“ஏட்டுச்சுரைக்காய்” என்பது மக்கள் வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒரு சொற்றொடராகும். ஏட்டில் எழுதப்பட்ட சுரைக்காயைக் கொண்டு சமையல் செய்ய முடியாது. உண்மையான சுரைக்காய்தான் சமையலுக்குப் பயன்படும். இதன் மூலம் வெறும் ஏட்டறிவால் மட்டும் பயன் இல்லை; அறிவு நடைமுறையில் பயன்பட வேண்டும் என்ற கருத்து வெளிப்படுகிறது.

நாட்டுப்புற மக்களின் அறிவு பெரும்பாலும் அனுபவ அறிவாக அமைந்துள்ளது. வயலில் உழைப்பது, கால்நடைகளைப் பராமரிப்பது, உணவு தயாரிப்பது, இயற்கையை உற்றுநோக்குவது போன்ற

செயல்களின் மூலம் அவர்கள் அறிவைப் பெறுகின்றனர் (Sakthivel, 2011). அந்த வாழ்க்கை அனுபவத்தையே சித்தர் தத்துவ விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்.

இறைநிறைவு

பாம்பாட்டிச் சித்தரின் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க உவமை:

“எள்ளில் எண்ணெய் போலவுயிர் எங்கும் நிறைந்த

ஈசன்பத வாசமலர் எண்ணி யெண்ணியே

உள்ளபடி அன்புபத்தி ஓங்கி நிற்கவே

ஒடுங்கி யடங்கித் தெளிந்து ஆடுபாம்பே.” (Murugesan, 2001)

எள் மற்றும் எண்ணெய் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையவை. எள்ளுக்குள் எண்ணெய் மறைந்திருப்பதை மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். இந்த இயற்கையான உண்மையைப் பயன்படுத்தி, இறைவன் உயிர்களுக்குள் நிறைந்திருக்கிறான் என்ற தத்துவக் கருத்தைச் சித்தர் விளக்குகிறார்.

இங்கு நாட்டுப்புற வாழ்க்கை ஒரு தத்துவப் பாடமாக மாறுகிறது. இறைவனைத் தேடி வெளியில் செல்ல வேண்டியதில்லை; உயிர்களின் உள்ளேயே அவன் நிறைந்திருக்கிறான் என்ற கருத்து எளிமையான உவமையின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது. இதுபோன்ற உவமைகள் சித்தர் பாடல்களின் சிறப்பைக் காட்டுகின்றன. உயர்ந்த தத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள கடினமான சொற்கள் தேவையில்லை; அன்றாட வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஒரு பொருளே போதுமானது என்பதை சித்தர் காட்டுகிறார்.

எண்ணெயும் தண்ணீரும் - பற்றின்மை பற்றிய கருத்து

பாம்பாட்டிச் சித்தர்,

“எண்ணெய்க்குந் தண்ணீர்க்குந் தொந்தம் இல்லா வாறுபோல்

எப்போதும் இப்புவி யில் எய்த வேண்டும்” (Murugesan, 2001) என்கிறார்.

எண்ணெயும் தண்ணீரும் ஒன்றோடு ஒன்று கலக்காமல் தனித்தனியாக இருப்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த இயற்கை நிகழ்வு. இதனை உலக வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிட்டு, உலகில் வாழ்ந்தாலும் உலகப் பற்றில் சிக்காமல் வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சித்தர் முன்வைக்கிறார்.

இது நாட்டுப்புற அறிவின் மற்றொரு சிறப்பைக் காட்டுகிறது. மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் காணும் பொருட்களின் இயல்புகளை கவனித்து அவற்றிலிருந்து வாழ்க்கைப் பாடங்களை உருவாக்குகின்றனர். அதே முறையைச் சித்தரும் கையாளுகிறார்.

நீர்க்குமிழி - நிலையாமை

மனித உடலின் நிலையாமையை விளக்குவதற்காகப் பாம்பாட்டிச் சித்தர்,

“நீரிலெழும் நீர்க்குமிழி நிலைகெடல் போல

நில்லாது உடல் நீங்கிவிடும் நிச்சயம் என்றே” (Murugesan, 2001) என்கிறார்.

நீர்க்குமிழி தோன்றியவுடன் மறைந்து விடுகிறது. இந்தக் காட்சியை அனைவரும் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதனை மனித உடலின் நிலையாமைக்கு உவமையாகக் கொண்டு சித்தர் பயன்படுத்துகிறார். நிலையாமை என்பது சித்தர் பாடல்களின் முக்கியமான கருத்தாகும். உடல் நிரந்தரமானது அல்ல; வாழ்க்கை நிலையற்றது; எனவே மெய்யறிவைத் தேட வேண்டும் என்ற சிந்தனை இவ்வுவமையின் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

கானலும் மானும் - உலக மாயை

பாம்பாட்டிச் சித்தர்,

“கானலைமான் நீரெனவே கண்டு செல்லல்போல்

காசினிவாழ் வினைமூடர் கண்டு களிப்பார்” (Murugesan, 2001) என்று கூறுகிறார்.

கானல் தொலைவில் நீரைப் போலத் தோன்றும். அதனை உண்மையான நீர் என்று எண்ணி மான் அதை நோக்கிச் செல்லும் காட்சியைச் சித்தர் பயன்படுத்துகிறார். உலகப் பொருட்களும் இன்பங்களும்

உண்மையானவை என்று எண்ணி மனிதன் அவற்றை நாடிச் செல்கிறான். ஆனால் அவை கானல் நீரைப் போன்ற நிலையற்றவை என்பது சித்தரின் கருத்து.

இந்த உவமை நாட்டுப்புற மக்களின் இயற்கை அவதானிப்பிலிருந்து உருவானதாகும். பாலவனப் பகுதிகளிலும் வெப்பமான நிலப்பரப்புகளிலும் காணப்படும் கானல் போன்ற இயற்கைக் காட்சிகள் மக்களின் அனுபவத்தில் இடம்பெற்றிருந்தன. அந்த அனுபவத்தைச் சித்தர் மெய்யியல் கருத்தாக மாற்றுகிறார்.

தேனில் வீழ்ந்த ஈ - ஆசையின் விளைவு

“தேனில் வீழ்ந்த ஈயைப்போலச் சிந்தை குலைந்து

திகையாமல் சிற்சொருப தெரிசனைகண்டு” (Murugesan, 2001)

என்ற வரிகளில் தேனில் விழுந்த ஈ உவமையாக வருகிறது.

தேன் இனிமையானது. அதன் இனிமையை நாடிச் செல்லும் ஈ, அதிலேயே சிக்கிக்கொள்கிறது. இதனை உலக இன்பங்களுக்கு அடிமையாகும் மனிதனின் நிலைக்கு ஒப்பிடுகிறார் சித்தர்.

புளியம்பழமும் பற்றின்மையும்

பாம்பாட்டிச் சித்தர்,

“சொல்லும் புளியம்பழத்தின் தோடு போலவே

சுற்றத்திருந்தாலும் அவர் தொந்தங்கள் அற்று...” (Murugesan, 2001) என்கிறார்.

புளியம்பழத்தின் தோடு பழத்தோடு தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், அதன் உள்ளே ஒட்டாமல் தனித்த நிலையில் இருக்கும். இந்த இயல்பை உலக வாழ்க்கையில் பற்றின்றி வாழ்வதற்கான எடுத்துக்காட்டாகச் சித்தர் பயன்படுத்துகிறார். உறவினர்களோடு வாழ்ந்தாலும் அவர்களிடம் அளவுக்கு மீறிய பற்றைக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இங்கு வெளிப்படுகிறது. அன்றாட வாழ்க்கையில் அனைவரும் அறிந்த ஒரு பொருளின் இயல்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயர்ந்த வாழ்க்கை நெறி கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்களில் நாட்டுப்புறப் பழமொழிகளின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் இப்பாடல்களில் காணப்படும் அனைத்துத் தொடர்களையும் நேரடிப் பழமொழிகள் என்று கூறுவது பொருத்தமானதல்ல. மாறாக, நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவமும், பழமொழிசார் சிந்தனையும், இயற்கை அவதானிப்பும் சித்தரின் தத்துவக் கருத்துகளுக்கான அடித்தளமாக அமைந்துள்ளன என்று கூறலாம்.

References

- Ilampuranar, (2001) Tholkapiyam, Porulathikaram, South India Saiva Siddhanta Publishing Society, Chennai, India
 Murugesan, C.S. (2001) Siddhar songs, Sankar Pathipagam, Chennai, India
 Sakthivel, S. (2011) Nattupuraviyal Aivu, Manivasagar Pathipagem, Chennai, India

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2026. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

S. Venugopal, Folk Wisdom and Life Philosophy in the Songs of Pambatti Siddhar, Indian Journal of Tamil, 7(3), (2026) 38-41. <https://doi.org/10.54392/ijot2637>

